

[Albrechtsen]

et udvidet EF vil det være nødvendigt at gøre mere brug af flertalsafstemninger.«

Den praksis, der henvises til, er forudset i traktaterne og er den praksis, som der blev rettet op på ved Luxembourgforliget, og som man nu siger at man vil søge tilbage imod. Det kan kun fortolkes som en undergravning af det princip, som lå klart i hvert fald i både regeringens og folketingets linje i dette spørgsmål, som er klart markeret i 28. majdagsordenen, og som fremgår klart helt tilbage fra tiltrædelsestraktatens tid, nemlig at spørgsmålet om veto retten er en dansk afgørelse. Det er i hvert evig eneste tilfælde en dansk afgørelse, hvornår veto retten skal bruges, og man fornemmer på det, der nu er skrevet under på fra dansk side, en anden linje i det spørgsmål, en vakkende kurs i det spørgsmål, og jeg vil bede udenrigsministeren om at sikre, at det bliver offentligt afklaret, inden de afgørende beslutninger bliver truffet.

Det andet spørgsmål er, om den danske repræsentant har undladt at tage forbehold over for rapportens afsnit om forsvar og sikkerhed. Det er meget vidtgående afsnit, som vil inkorporere spørgsmålet om forsvar og sikkerhed i en EF-union. Der skulle foreligge et generelt forbehold, som kan fortolkes som en delvis inddækning vedrørende forsvars- og sikkerhedspolitiske forhold, men det er i allerhøjeste grad uklart. Jeg vil bede ministeren oplyse, om det er korrekt, at der ikke foreligger et præcist dansk forbehold på dette helt afgørende punkt.

Jeg vil også bede ministeren oplyse, om det er korrekt, at den danske repræsentant har tilsluttet sig, at der skal være en europæisk union.

Så vil jeg godt bede ministeren oplyse, om det er rigtigt, at rapporten foreslår, og om der foreligger tilslutning dertil fra den danske repræsentants side, at der meget hurtigt skal være et møde i de faste repræsentanters komité, som skal udarbejde et udkast til en ny traktat, og om de dér skal lade sig inspirere ikke alene af Spaak II-rapporten, det er galt nok, men også af de ting, Parlamentet i tidens løb har vedtaget, og hurtigst muligt lægge et sådant udkast til traktat frem for ministrene.

Vi frygtede i VS, at det var det, vi var på vej henimod, det, der ville ske, og det er baggrunden for, at vi har fremsat det forslag til

folketingsbeslutning, som er til behandling her i dag. Det er den meget alvorlige baggrund, at vi finder, at grundlaget skrider, og at det har kunnet få lov til at skride bl.a. på grund af den beslutningsproces, man har herinde vedrørende disse spørgsmål, hvor man har mundtlig fremlæggelse af mandaterne, hvor det materiale, der er nødvendigt for markedsudvalgets og offentlighedens bedømmelse af sagerne, ikke er til stede, når de bliver behandlet, og hvor mandatet – det var i hvert fald tilfældet den 30. november 1984 – var særdeles uklart. Det er den fremgangsmåde, man har brugt.

Hr. Niels Helveg Petersen siger, at det er udmærket med offentlighed, men lige netop i denne sag er det nok ikke så klogt. Det skal endda ses på baggrund af, at hr. Niels Helveg Petersens parti har fremsat et beslutningsforslag, som desværre endnu ikke er kommet til behandling her i folketingssalen, som går ud på, at i vigtige direktivsager skal der være en folketingsbehandling svarende til førstebehandlingen af et beslutningsforslag, for at man på den baggrund i fuld offentlighed kan få lejlighed til at diskutere sagen og de enkelte partier kan fremlægge deres principielle synspunkter som grundlag for mandatfastlæggelsen.

Hr. Niels Helveg Petersen er en stor tilhænger af offentlighed i de sager. Han er tilhænger af folketingsbehandling, når det drejer sig om direktiver, men han er altså ikke tilhænger af det, når det gælder de aller vigtigste spørgsmål overhovedet, nemlig dem, der har forfatningsmæssige konsekvenser. Så er det pludselig uklogt. Det var hr. Niels Helveg Petersens formulering.

Jeg må sige, at hr. Niels Helveg Petersens demokratiopfattelse nærmer sig det hykleriske. Så er hr. Ivar Nørgaards demokratiopfattelse alligevel mere konsekvent. Den går ud på, at behandlingen, hvad enten det drejer sig om direktiver eller beslutninger, som kan få forfatningsmæssige konsekvenser, skal foregå i al guldghed i markedsudvalget. Det må man sige er en mere konsekvent opfattelse. Det er ikke en opfattelse, jeg kan støtte, men den er mere konsekvent.

Jeg vil da håbe, at den kritik, jeg har fremsat, og henvisningen til hr. Niels Helveg Petersens eget forslag kan få ham til at overveje sit synspunkt endnu en gang.